

Վահան Տերյան

Հիվանդ

Քնքուշ երագով պաճուճիք հոգիս,
Նստիր մահճիս մոտ ու տխուր երգիր,
Մազերըդ փոփր հոգնատանջ կրծքիս
Ու մեղմ փայփայիք սիրտըս տարագիր:
Օտար դաշտերի անանց մշուշում
Տըխուր լռության գիշերն է իջել
Իմ սիրտը հավետ թախիժն է մաշում,
Մի լուսն երգ է իմ հոգում ննջել...
Քո պայծառ գահից մեղմորեն իջիր,
Մազերըդ փոփր հոգնատանջ կրծքիս,
Անուշ երագով սիրտըս պաճուճիք,
Ցնորք հուշերով ամոքիր հոգիս...

1907